

ютъ єдінагѡ ѿ ніхъ оучénїемъ искѹсна, хýтра
и ковáрна въ словѣ, и ко всакомъ ѿвѣтѣ го-
това. и таکѡ посылаютъ єго бесѣдовати съ нимъ.
Онъ же съ оучишрénїемъ приходитъ, и прино-
ситъ єму нѣкое рѣкодѣліе, и за труды даётъ
єму цѣны доволни. єщѣ же и сиѣды приноша-
ше єму да бы людобы сотворилъ съ нимъ, и та-
кѡ начатъ помалъ ласканїемъ и оучишрénными
словеси покрадати єго глагола. съ юноше! аще
бы хотѣлъ ваша слѹжбы скорбныя и міръ не-
погрѣбныя ѿстѹпiti, и къ нашему благому
оучénию пристѹпiti, ты бы велику славу и
честь прїобрѣлъ, и первѣйшему и когатѣйшему
во градѣ сѣмъ дѣши сопрагатель былъ бы, и
и ѿ всѣхъ иже во градѣ, честей и поклоненія кра-
соты ради твоей прїблъ бы еси воистинѣ. и
перваго тѧ во градѣ имѣли въхомъ. надз
всѣхъ же, недостойнѣ таюковому твоему благо-
личію въ нишегда сей рабски преклонять. но нѣ-
кія рабы и рабини да предстоятъ и да слѹжатъ
ти. Сїа слышавъ генрѣй. рече къ нему. благо-
дарю тебѣ таکѡ добрѣ промышленіи ѿ мнѣ,